

Zielone Święta

Święta kościelne i ich znaczenie

Autor:

Marta Polak

1. Temat: Zielone Święta.

2. Podstawa biblijna: J 14, 16-17; 26; Dz 1, 4; Dz 1, 8; Dz 2, 1-11;

3. Prawda centralna: Duch Święty pragnie być twoim przyjacielem i obdarzać cię swoją siłą i mocą

4. Werset: Ja prosić będę Ojca i da wam innego Pocieszyciela, aby, był z wami na wieki – Ducha prawdy(J 14, 16a)

5. Cele:

- uczeń wymienia cechy przyjaciela

- uczeń opowiada o swoim najlepszym przyjacielem

- uczeń mówi kto obiecał zesłać Ducha Świętego

- uczeń znajduje w Piśmie Świętym księgę Dziejów Apostolskich

- uczeń opowiada co wydarzyło się w dzień zesłania Ducha Świętego

- uczeń wyjaśnia kim jest Duch Święty

- uczeń modli się o to by Duch Święty stał się jego przyjacielem

- uczeń wskazuje jakich sytuacjach może prosić o pomoc Ducha Świętego

- uczeń mówi z pamięci werset

6. Metody: pogadanka, praca plastyczna, zabawa dydaktyczna, opowiadanie, zabawy ruchowe

7. Form pracy: zbiorowa, indywidualna

8. Środki dydaktyczne: Biblia, małe pudełeczka (np. takie jak na pierścionek) dla każdego ucznia spryskane w środku perfumem (w przypadku licznej klasy może być jedno na kilkoro dzieci), duży arkusz papieru, tablica, kartki A4, magnesy, sznureki spinacze do bielizny, papier kolorowy, techniczny papier w kolorze: zielonym, żółtym, pomarańczowym, zszywacz biurowy, klej, nożyczki, brokat – najlepiej złoty, nagrody dla dzieci np. naklejki

Tok lekcji:

Nauczyciel wita się z uczniami i rozpoczyna lekcję modlitwą.

a) zajęcia wprowadzające, wzbudzenie materiału (zahaczyć)

Przed zajęciami na każdej ławce należy postawić przygotowane wcześniej małe pudełeczko, spryskane perfumem (ważne, żeby utrzymał się zapach), ewentualnie jeśli klasa jest liczna może być to jedno pudełko, dla kilku uczniów. Nauczyciel pyta uczniów:

Jak myślicie, co może znajdować się w tym pudełku, które stoi przed wami?

Dzieci z pewnością zaczną nim potrząsać, oglądać go i udzielać różnych odpowiedzi, np. w pudełku jest prezent, pierścionek, zabawka, coś słodkiego, itp.

Proszę otwórzcie wasze pudełeczka i powiedzcie co tam znaleźliście?

Dzieci otwierają pudełka, a w nich nic nie ma, czuć tylko zapach.

Czy możecie teraz powiedzieć co jest w pudełku? Czy coś czujecie? Czy podoba się wam ten zapach? Czy zapach jest namacalny? Czy możemy go dotknąć, powiedzieć jaki ma kształt, kolor, czy jest mocny, czy słaby?

Dzieci odpowiadają na zadane pytania.

Czasami czegoś nie widzimy naszymi oczami, nie możemy tego dotknąć, ale to nie znaczy, że to faktycznie nie istnieje.

b) zapoznanie uczniów z nowym materiałem (zajrzeć)

Chcę dzisiaj opowiedzieć wam historię Osoby, która jest tutaj z nami, ale której nie widzimy. Ale zanim zacznę opowiadać chcę zadać Wam kilka ważnych pytań:

Przed zajęciami należy wypisać, na dużym arkuszu papieru lub na tablicy, kto to jest

przyjacieli jakie posiada cechy – podpunkt a i b – i zasłonić je kartką papieru przytwierdzoną magnesem do tablicy. Gdy dzieci będą wymieniać odpowiednie cechy i określenia nauczyciel odsłania odpowiedni wyraz. Za każde "trafienie" nagrodzić ucznia plusem, naklejką, itp.

Kto to jest przyjaciel? Jaki powinien być przyjaciel, jakie powinien mieć cechy? -dzieci odpowiadają, a nauczyciel odkrywa odpowiednie wyrazy oraz zapisuje inne ciekawe odpowiedzi dzieci, a następnie podsumowuje:

a) Przyjaciel to osoba:

obdarzana zaufaniem,
żyjąca z kimś w serdecznych stosunkach,
okazująca komuś sympatię i zainteresowanie
będąca czyimś zwolennikiem

b) O przyjacielu możemy powiedzieć, że jest (cechy):

- zaufany-wierny- szczerzy- oddany
- serdeczny- zany- miły- życzliwy

Czy wy macie przyjaciół? -dzieci wymieniają imiona swoich przyjaciół.

Gdy Pan Jezus żył na świecie, bardzo często spotykał się ze swoimi uczniami oraz z innymi ludźmi i rozmawiał z nimi. Pomagał im w każdy możliwy sposób: leczył ich choroby, wysłuchiwał, rozmawiał z nimi, dawał dobre rady, pocieszał ich, śmiał się z nimi. Jak myślicie kim był dla tych ludzi? Był dla nich przyjacielem. Jednak, wiedział, że kiedy odejdzie do swojego Ojca w niebie, zostaną sami, a tego nie chciał. Obiecał, że po jego śmierci zesła dla nich osobę, która obdarzy ich przyjaźnią i pocieszeniem. Przeczytajmy Dz 1, 4 – jeden z uczniów czyta werset. Gdy Jezus odszedł, uczniowie czekali w Jerozolimie na wypełnienie tej obietnicy. Posłuchajmy o tym, co się wydarzyło podczas dnia Zielonych Świąt. Odszukajmy fragment Dziejów Apostolskich 2, 1-11.

Nauczyciel pomaga uczniom znaleźć właściwe miejsca w Biblii, zaznaczają je i odczytują - jeśli jeszcze nie potrafią - czyta nauczyciel, a następnie prowadzi rozmowę. Podczas dnia Zielonych Świąt Bóg zesłał obiecane go przez Jezusa pocieszyciela i przyjaciela, którym jest Duch Święty. Towarzyszyły temu pewne znaki. Czy pamiętacie co to było? Uczniowie odpowiadają. Najpierw usłyszano szum z nieba (-tu możesz zachęcić uczniów, aby wstali z ławki chodząc po klasie delikatnie naśladowali „szumienie”). Następnie nad głowami apostołów ukazały się ogniste języki i zostali napełnieni mocą Ducha Świętego. Jeszcze jednym znakiem Jego obecności było mówienie w dziełach bożych innymi językami. Czy zwróciliście uwagę na to jak zachowywali się ludzie gdy pojawiły się te znaki? -razem z dziećmi odszukaj w tekście określenia: zdumieni, zdziwieni, zatrwożeni. Ludzie, którzy byli obecni podczas zesłania Ducha Świętego odczuwali, że wydarzyło się coś bardzo, bardzo dla nich ważnego. To Duch Święty pojawił się w ich życiu i od teraz już zawsze będzie z nimi.

c) kształtowanie postawy odpowiedzi, kierowanie procesami uogólnienia (zastanowić się)

Jak myślicie, dlaczego posiadanie przyjaciela jest takie ważne? Czy my potrzebujemy przyjaciół? -prowadź z uczniami rozmowę, niech opowiedzą o swoim przyjacielu, koleżce lub koleżance, którą lubią najbardziej, a następnie podsumuj wszystkie wypowiedzi.

Każdy człowiek, dorosły czy dziecko potrzebuje przyjaciela, ponieważ on:

pomaga nam przetrwać ciężkie chwile,
kiedy jest nam smutno pociesza nas,
kiedy się nam nudzi możemy się z nim pobawić, zagrać w grę, pojeździć na rowerze,
itp.

możemy mu zdradzić sekrety i tajemnice;

gdy jesteśmy szczęśliwi cieszy się razem z nami

gdy jest z nami nie czujemy się samotni

Przygotuj przed lekcją: sznurek (rozwięś go w klasie), spinacze iserduszka wycięte z kolorowego papieru. Na każdym serduszku wypisz kolejne słowa wersetu:

Ja proszę będę Ojca i da wam innego Pocieszyciela, aby, był z wami na wieki – Ducha prawdy(J14, 16a)

Wybierz kilku uczniów, którzy podchodząc kolejno, będą przypinać serduszka i głośno odczytywać zawieszony już słowa wersetu. Gdycały werset „wisi” powtórzcie go kilkakrotnie. Dla sprawdzenia czy został zapamiętany, kolejne osoby odpinają po jednym serduszku (od końca tekstu) i klasa powtarza werset z pamięci uzupełniając go o brakujące słowa. Postaraj się aby wszyscy wzięli udział w zabawie.

d) wiązanie teorii z praktyką – zastosowanie (zabrać)

Przygotuj przed lekcją (jeśli klasa nie jest zbyt liczna, możesz to wykonać wraz z uczniami podczas lekcji):

paski z zielonego papieru technicznego, format A4 o szerokości 3 cm i połącz

jezszywaczem tak aby każde dziecko, miało na głowie opaskę,

wytnij z papieru technicznego „języki ognia” - po 3 – 4 dla każdego ucznia, w kolorze pomarańczowym i żółtym.

Jak widzicie, posiadanie zaufanej, bliskiej osoby jest bardzo ważne. Dlatego Pan Jezus dał obiecanego Ducha Świętego, który pragnie być WASZYM przyjacielem. On kocha każdego człowieka, każde dziecko i pragnie być stale z nim w jego radościach, smutkach, zwycięstwach i potknięciach. Czy pamiętacie co ukazało się nad głowami uczniów w dniu Zielonych Świąt? Zrobimy teraz korony, z językami ognia, na których napiszecie albo narzyszycie, te rzeczy lub sytuacje, w których potrzebujecie pomocy Ducha Świętego lub też to, za co chcecie Mu podziękować.

Gdy dzieci zakończą pisać i rysować, posmarujcie z jednej strony ogniki brokatem i przypnij je zszywaczem do opaski papierowej i korona gotowa do założenia.

Zakończenie zajęć, ocena

Nauczyciel prowadzi uczniów w modlitwie do Ducha Świętego, prosząc Go, żeby stał się osobistym, bliskim przyjacielem każdego z nich. Zachęć uczniów aby głośno przedstawili Duchowi Świętemu prośby i podziękowania, umieszczone na „językach ognia” przy swojej koronie.

Ocena uczniów.